

vedrører indfødsretslovgivningen. Den har en helt særlig karakter.

De ekstra krav, der nu stilles, vedrører, at der skal gå 10 år fra straffens udståelse, til man kan få indfødsret, såfremt straffen har været på over 6 måneders ubetinget fængsel. Det skal der ganske meget til at få i Danmark. Endvidere er der skærpede krav til dansk kundskaber helt i lighed med en stribe andre lande, og der er udtrykkeligt en undtagelse for mennesker, som ikke kan lære dansk.

Jeg vil gerne ønske Folketingets nye Indfødsretsudvalg, som nedsættes i oktober, al mulig held og lykke med at finde et fortsat bredt samarbejde om tildeling af indfødsret i Danmark, og at dette samarbejde har mulighed for også at omfatte Dansk Folkeparti, ser jeg i enhver henseende som en fordel.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er muligt, at jeg ikke forstod ministeren korrekt, men så ser jeg frem til, at ministeren gentager det. Men sådan som jeg forstod hr. Søren Krarup, var der nu lavet en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om de fremtidige retningslinjer for indfødsret, og det er jo kun at ønske dem, der har fået mest ud af det, tillykke med det. Enhedslisten er fuldstændig uenig, men det er jo sådan set ligegyldigt. Men når det så er sagt, går hr. Søren Krarup herop og siger: Men i øvrigt er det ikke sikkert, at Dansk Folkeparti vil stemme for resultaterne af den aftale, altså når den aftale bliver omsat i praktisk politik.

Derfor vil jeg godt spørge integrationsministeren: Er det en del af den aftale, at Dansk Folkeparti stemmer for resultaterne af den aftale, eller ligger det ligesom åbent for Dansk Folkeparti, om de kan stemme for resultaterne af den aftale, og i så fald, hvor er det så, regeringen forventer, at regeringen får sit flertal for sine lovforslag på det her område fremover?

Kl. 10.00

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil tillade mig at fortælle en lille vittighed, jeg hørte for ikke så længe siden. Jeg synes, den kan være lidt sjov i denne diskussion for ligesom at sige lidt om, hvor diskussionen bærer hen:

Hvis jeg må bruge direkte tiltale: Hvad kalder hr. Bertel Haarder en flygtning på Månen? En

astronaut. Hvad kalder hr. Bertel Haarder 100.000 flygtninge på Månen? En skidegod idé.

Jeg synes egentlig på en eller anden måde, at det, at den vittighed bliver fortalt rundt omkring, giver en meget god idé om, hvordan flygtningepolitikken er blevet ført i dette Folketing. Det, at man synes, at 100.000 flygtninge på Månen er en skidegod idé, er et argument, vi hører gang på gang på gang herinde: Det er altså bedst, at vi ikke giver statsborgerskab til for mange, vi skal helst have færre; det er bedst, at der ikke kommer for mange, osv. osv. osv.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg ved godt, det var et citat af noget, som jeg går ud fra hr. Kamal Qureshi har hørt, men der forekom et enkelt ord, som vi normalt ikke ville tillade i Folketinget – også selv om det ofte er anvendt i dansk kultur. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Tiden tillader desværre ikke at rette op på hr. Helge Adam Møllers manglende geografisk kundskaber, men det at kalde Limfjorden for et vandløb er nok en kraftig underdrivelse, vil jeg sige som nordjyde.

Hr. Helge Adam Møller siger, at når folk har begået alvorlig kriminalitet, skal det have konsekvenser, og dermed giver han også udtryk for, at det har det ikke i dag. Men lad mig bare minde om, at de nuværende regler siger, at har man begået en alvorlig forbrydelse, der har givet over 3 års fængsel, får man oven i straffen en karensperiode på 15 år, inden man kan få statsborgerskab. Det kan nogle synes er for lidt, og man kan altid forhandle om, hvorvidt karensperioden skal være længere.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om hr. Helge Adam Møller ikke er enig med den tidligere konservative partileder og nuværende udenrigsminister, hr. Per Stig Møller, som for ganske få år siden udtalte, at hvad man har begået af dumheder i de helt unge år, må tiden efterfølgende lægge afstand til, og derfor skal man ikke være fortabt. Sådan har det været for den nuværende udenrigsminister. Han har også fået tilgivelse for sine lovovertrædelser i de ganske unge år, og hvorfor skal det samme ikke også være tilfældet for mennesker med en anden hudfarve, der har begået dumheder? Skal man ikke på et tidspunkt sige, at nu må nok være nok?